

- b) Ha a fenti kérdésre adandó válasz nemleges, és ha más feltételek is szükségesek a versenytársi viszony megállapításához, értékelni kell-e a piac jelenlegi helyzetét és a fogyasztási szokásokat a Közösségben, vagy értékelni kell-e azt is, hogy e szokások miként fejlődhetnek?
- c) Korlátozni kell-e a vizsgálatot azon közösségi területre, ahol a reklámot közzéteszik?
- d) A versenytársi viszonyt az összehasonlított áruk típusával kapcsolatban kell-e értékelni, és ahogy az áruk e típusát általában észlelik, vagy a helyettesíthetőség mértékének értékelésekor figyelembe kell-e venni az áru sajátos jellemzőit is, amely a hirdető a szóban forgó reklámban reklámozni kíván, illetve az arculatot, amit a terméknek adni kíván?
- e) Azok a szempontok, amely alapján meg lehet állapítani a 2. cikk 2a. pontja szerinti versenytársi viszony fennállását, azonosak-e azokkal a szempontokkal, amelyek alapján értékelni kell, hogy az összehasonlítás megfelelő-e a 3a. cikk b) pontjában szereplő feltételeknek?
- 3) a 84/450 irányelv⁽¹⁾ 2. cikk 2a. pontjának a 3a. cikkel való összehasonlításából következik-e, hogy
- a) jogellenes az olyan összehasonlító reklám, amely felismerhetővé teszi valamely árutípust, ha a versenytárs vagy az általa kínált áruk nem ismerhetők fel a reklám szövegéből?
- b) vagy az összehasonlítás jogszerűségét csak azon nemzeti rendelkezésekre tekintettel kell megítélni, amelyek nem az összehasonlító reklámról szóló irányelv előírásait ültetik át, amely a fogyasztók vagy azon vállalkozók alacsonyabb szintű védelméhez vezethet, amelyek a hirdető által kínált áruval összehasonlított típusú árut kínálják?
- 4) Ha meg kell állapítani az irányelv 2. cikkének 2a. pontja szerinti összehasonlító reklám fennállását, a 3a. cikk (1) bekezdésének f) pontjából az következik-e, hogy minden összehasonlítás jogellenes, amely eredetmegjelöléssel nem rendelkező árukat eredetmegjelöléssel rendelkező áruval hasonlít össze?

⁽¹⁾ Az 1997. október 6-i 97/55/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvvel (HL L 290., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 365. o.) módosított, a megtévesztő reklámra vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1984. szeptember 10-i 84/450/EGK tanácsi irányelv (HL L 250., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 227. o.)

A Cour de cassation de Belgique 2005. október 7-i végzésével a Raffaele Talotta kontra État belge ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-383/05. sz. ügy)

(2006/C 10/21)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Cour de cassation de Belgique 2005. október 7-i végzésével, amely 2005. október 24-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Raffaele Talotta kontra État belge ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Cour de cassation de Belgique a következő a kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Az EK-Szerződés 43. cikkét (a korábbi 52. cikk) akként kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes a nemzeti jognak a Code des impôts sur les revenus 1992 (Jövedelemadó Kódex, 1992.) 342. § (2) bekezdésének végrehajtására elfogadott 1993. augusztus 27-i királyi rendelet 182. cikkéhez hasonló olyan intézkedése, amely szerint a minimálisan előírt adóalap kizárólag a külföldi illetőségű személyekre alkalmazandó?

Az Oberster Gerichtshof 2005. szeptember 28-i végzésével a Color Drack GmbH kontra Lexx International Vertriebs GmbH ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-386/05. sz. ügy)

(2006/C 10/22)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Oberster Gerichtshof 2005. szeptember 28-i végzésével, amely 2005. október 24-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Color Drack GmbH kontra Lexx International Vertriebs GmbH ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Oberster Gerichtshof a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Úgy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL 2001., L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.) 5. cikke 1. pontjának b) alpontját, hogy amennyiben ingó dolgok valamely tagállamban székhellyel rendelkező eladója a megállapodás szerint leszállította valamely másik tagállamban székhellyel rendelkező vevő részére az árukat e másik tagállamon belül több különböző helyre, akkor az eladót a vevő a valamennyi (rész)szállítást érintő szerződéses igény tárgyában perelheti – adott esetben a felperes választása szerint – e (teljesítési) helyek egyikének bírósága előtt?

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Francia Köztársaság ellen 2005. október 27-én benyújtott kereset

(C-389/05. sz. ügy)

(2006/C 10/23)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: A. Bordes, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. október 27-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Francia Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel kizárólag a Franciaországban engedélyezett „megtermékenyítési központok” számára tartotta fenn a szarvasmarhafélék mesterséges megtermékenyítéséhez kapcsolódó tevékenységek gyakorlását, a Francia Köztársaság nem teljesítette az EK 43. és 49. cikkekből eredő kötelezettségeit;
- 2) kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az EK 43. és 49. cikkek a letelepedési jogot, illetőleg a szolgáltatásnyújtás szabadságát fektetik le. A 46. cikk ezenkívül elrendeli, hogy e cikkek rendelkezései és az azok alapján hozott intézkedések nem érintik azoknak a nemzeti rendelkezéseknek az alkalmazhatóságát, amelyek közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okokból különleges elbánást írnak elő a külföldi állampolgárokra nézve. Ez utóbbi rendelkezés azonban nem tárgya a jelen ügynek, mivel a Bizottság kifogása nem egy különleges elbánásra vonatkozik, amelyet más tagállamok azon állampolgárai számára írnak elő, akik Franciaországban kívánnak mesterséges megtermékenyítésre irányuló tevékenységet kifejtetni, hanem arra, hogy ezen állampolgárok számára de jure és de facto lehetetlen, hogy e tevékenység gyakorlását megkezdjék, tekintettel a Franciaországban a „megtermékenyí-

tési központoknak”, többek között a francia szabályozás két rendelkezése alapján, adott monopóliumra.

A mesterséges megtermékenyítési szolgáltatás Franciaországban a „megtermékenyítési központok” de facto és de jure monopóliumának minősül, amely e szolgáltatások más tagállamból származó nyújtói számára megtiltja, hogy a letelepedési jog, vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján e tevékenységek gyakorlását megkezdhessék. A francia hatóságok egészségügyi megfontolásokat terjesztenek elő, amelyek szerintük igazolhatják az olyan nemzeti intézkedések elfogadását és fenntartását, amelyek annyira megszorítóak, hogy a Szerződésben lefektetett két szabadságot ténylegesen semmissé teszik, míg a Bizottság vitatja az előterjesztett igazolások érvényességét, és úgy véli, hogy ezek a megszorítások jellegüknél fogva semmi képp sem állnak arányban az indokolásban elsődlegesen hivatkozott egészségbiztonsági céllal.

A Finanzgericht Hamburg 2005. augusztus 30-i végzésével a Jan de Nul N.V. kontra Hauptzollamt Oldenburg ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-391/05. sz. ügy)

(2006/C 10/24)

(Az eljárás nyelve: német)

A Finanzgericht Hamburg 2005. augusztus 30-i végzésével, amely 2005. október 31-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Jan de Nul N.V. kontra Hauptzollamt Oldenburg ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Finanzgericht Hamburg a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Hogyan kell értelmezni a 92/81 irányelv⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése c) pontjának első albekezdése szerinti „közösségi vizek” kifejezést a 92/81 irányelv 8. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti „belföldi vízi út” kifejezéstől való elhatárolás érdekében?
- 2) Összességében hajózásnak tekinthető-e a 92/81 irányelv 8. cikke (1) bekezdése c) pontjának első albekezdése értelmében a szívó-kotróhajó (ügynevezett úszókotró) közösségi vízen való üzemeltetése, vagy különbséget kell tenni a felhasználás közben végzett eltérő tevékenységi formák között?

⁽¹⁾ HL L 316., 12. o.